

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 06.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 04.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **13651** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.2 от ЗОДОВ вр. чл.203–207 от АПК. Предявен е иск с правно основание чл.1 ал.1 от ЗОДОВ от А. М. чрез адв. А. И. срещу Столичната дирекция на вътрешните работи за осъждане на ответника да му заплати обезщетение в размер на 300 лв. за претърпени имуществени вреди от отменено Наказателно постановление /НП/ № 3448/ 10.09.2018г., издадено от началника на О1 РУ - СДВР, представляващи вознаграждение за адвокатски хонорар за оспорване на същото НП, отменено с решение № 228108/ 29.09.2019г., постановено по н. а. х. дело № 17189/ 2018г. на СРС, заедно със законната лихва върху главницата, считано от 25.10.2019г. /датата, на която влиза в сила решението за отмяна на НП/ до окончателното ѝ изплащане.

С писмения отговор на исковата молба ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва основателността на предявения иск и моли за отхвърлянето му, както и за присъждане на юрисконсултско вознаграждение.

В о.с.з пред АССГ, ищецът чрез процесуалния си представител адв. И. поддържа предявения иск и моли за уважаването му. Претендира разноси по списък.

Ответникът отрича основателността му, препращайки към доводите в отговора на исковата молба. Претендира юрисконсултско вознаграждение и възразява за прекомерност на заплатеното адвокатско такова.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност и доказаност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

Искът с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предявен от А. М. срещу СДВР, се основава на отменено с влязло в сила на 25.10.2019г. решение от 29.09.2019г. по н а х дело № 17189/ 2018г. по описа на СРС НП № 3448/ 10.09.2019г., издадено от началника на 01 РУ - СДВР. Насочен е срещу СДВР, която съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР е юридическо лице. Следователно искът е предявен срещу ответник, който притежава надлежна пасивна процесуална легитимация по чл.205 от АПК.

От писмените доказателства, съдържащи се в кориците на н а х дело № 17189/ 2018г. на СРС, НО, 115 състав се установява, че в съдебното производство по оспорване на НП ищецът е бил представляван от адвокат И., САК като негов пълномощник. Тя е изготвила жалбата срещу НП, участвала е в двете открити заседания по делото, депозирала е писмена защита. Към жалбата, въз основа на която е образувано цитираното дело, е приложено пълномощно в полза на адв. И. заедно със сключен между М. и нея договор за правна защита и съдействие от 9.10.2018г., в който е отразено, че на същата дата тя е получила в брой възнаграждение от 300 лв.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Ищецът твърди, че е претърпял вреди от незаконосъобразен акт – НП, издадено от орган при ответника, сочат се вреди, твърдени да са произлезли именно от това НП. Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданска колегия на Върховен касационен съд на РБ, Първа и Втора колегия на Върховния административен съд на РБ, следва да се приеме, че издаването на НП е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административно-наказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. До създаването на новата ал.3 на чл.63 ЗАНН /ДВ, бр.94/ 2019г./ не е налице друг процесуален ред, по който увреденото лице би могло да предяви претенциите си (аргумент по чл.8, ал.1 от ЗОДОВ). Искът е предявен срещу легитимиран ответник по чл.205 от АПК и след отмяната на НП съгласно чл.204, ал.1 от АПК.

За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента на правопораждащия фактически състав: 1. незаконосъобразност на акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност.; 2. Вреди - имуществени или неимуществени и 3. пряка причинна връзка между първия и втория елемент.

Както бе посочено, отмененото НП представлява властнически акт на административен орган, издаването му е санкционираща административна дейност. Налице е административен акт като част от първия елемент на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Неговата незаконосъобразност е установена с влязло в сила съдебно решение.

По делото на СРС е приложено писмено доказателство за договорено и платено в брой адвокатско възнаграждение от 300 лв. от страна на ищеца за правна защита и процесуално представителство във връзка с отмененото НП пред СРС, въз основа на което изводът е, че е доказана претърпяна имуществена вреда от М. поради

намаляване на имуществото му със сумата на възнаграждението. Съгласно т.1 от ТР № 6/2012 от 6.11.2013г. на ВКС, ОС на ГТК, в договора за правна помощ следва да е вписан начин на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая се касае за плащане в брой, като за направено такова има вписване в договорите и съответно има характера на разписка.

В производството пред районния съд по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН, при субсидиарно прилагане на НПК, когато наказателното постановление е отменено, до създаването на новата ал.3 на чл.63 ЗАНН /ДВ, бр.94/ 2019г./ не се присъждат разноски в полза на нарушителя, както когато подсъдимият бъде оправдан в наказателното производство, не се присъждат разноски срещу държавата. След като липсва процесуална възможност да се упражни претенцията за разноски в административно-наказателното производство от лицето, санкционирано неоправдано с административно наказание (ТР № 2/ 03.06.2009г. на ОСК на ВАС), се налага извод, че направените от него разноски за правна помощ в хода на това производство, приключило с отмяна на наказателното постановление, представляват имуществена вреда, която не му е възстановена в рамките на това производство. Спорът дали така извършените разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване по съответния ред на наказателното постановление представляват имуществена вреда за жалбоподателя в административното производство и ищец в настоящото, намираща се в причинна връзка с отмененото наказателно постановление, е разрешен с Тълкувателно решение № 1/ 15.03.2017г. по тълкувателно дело № 2/ 2016г. на ОСК на ВАС, според което „при предявени пред административните съдилища искиове по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон“.

Заявеното в отговора на исковата молба възражение за прекомерност на заплатеното от М. възнаграждение на адв. И. е неоснователно с аргумент от чл.18, ал.2 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Наредбата е подзаконов нормативен акт, приет в съответствие с разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА, която изрично посочва че размерът на адвокатското възнаграждение за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, като този размер следва да е справедлив и обоснован, но не може да бъде по-нисък от предвидените в Наредбата минимални размери. Нещо повече - договарянето на адвокатско възнаграждение под установения размер в чл.18, ал.1, т.4 от Наредбата е предпоставка за образуване на дисциплинарно производство срещу адвоката по смисъла на чл.132, ал.1, т.5 ЗА. Тъй като платеното от ищеца в административнонаказателното производство възнаграждение е в минимален размер, то с оглед разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА, съдът намира искането на ответника претендираното обезщетение да бъде редуцирано поради прекомерност, за неоснователно.

С оглед приложимостта към настоящия спор на разрешението, дадено с т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите на Гражданска колегия на Върховния касационен съд, постановено по тълк. д. № 3/2004 г., че "При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и

съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им.", е дължимо и присъждане на законната лихва върху обезщетението от 25.10.2019г. до окончателното негово изплащане.

С оглед своевременно заявеното искане и при очертания изход на спора на ищеца се следват разноски, каквито той е направил за заплащане на държавна такса 10 лв. и 1200 лв. платено на адв. И. възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен на 2.12.2019г. Основателно е обаче възражението за неговата прекомерност с оглед липсата на фактическа или правна усложненост на спора, обема и качеството на осъществената от адв. И. процесуална защита по делото. По тези съображения съдът го редуцира до 300 лв. съобразно чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1/ 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, по иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. М. 300 /триста/ лв. обезщетение за имуществени вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразно Наказателно постановление № 3448/ 10.09.2018г., издадено от началника на 01 РУ - СДВР, представляващи възнаграждение за адвокатски хонорар за оспорване на същото НП, отменено с решение № 228108/ 29.09.2019г., постановено по н. а. х. дело № 17189/ 2018г. на СРС., заедно със законната лихва върху главницата, считано от 25.10.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. М. 310 /триста и десет/ лв. на основание чл.143 АПК.

Решението е постановено при участието на прокурор от СГП

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: